

Claudio RODRÍGUEZ FER

**COMO UN CANTO RODADO
(FLOTANDO NO VENTO)**

*like a complete unknown,
like a rolling stone?
Bob Dylan, "Like a rolling stone"*

*the answer is blowin' in the wind
Bob Dylan, "Blowin' in the wind"*

*A Sixto Aguirre Garín
e a todos os estudantes asasinados polo franquismo dende 1936*

Esquecín os nomes de todos os reis godos,
os máis de cen símbolos químicos
da táboa periódica dos elementos perigosos,
os dezanove modos válidos do siloxismo inútil,
os principios fundamentais do movemento inmóbil,
apenas me lembro do principio de Arquímedes
ou do teorema de Pitágoras
cando o poder nos ocupa desaloxando
aos libres hipotenusa arriba,
mais non esquecín nunca
os solidarios nomes estudantes
de Carlos González Martínez
e Arturo Ruiz García simplemente,
suspendidos a tiros para sempre
no Madrid en transición á nada,
flotando no vento da historia,
como un canto rodado.

Esquecín o título de todos os cadros
dos artistas de cámara e de corte,
pero non o que poñía a pintada
que non puido terminar baleado
Francisco Javier Verdejo Lucas
cal poema escrito contra un muro
de Almería candealmente inconcluso,
flotando no vento da historia,
como un canto rodado.

Esquecín o referendo que aprobou
 a reconversión do franquismo
 dende dentro da caverna,
 pero non que ese mesmo día
 foi reprimida en Madrid a disidencia
 de Ángel Almazán Luna, morto
 a golpes de uniformado poste,
 flotando no vento da historia,
 como un canto rodado.

Esquecín a nomenclatura das néboas
 e o nivel de humidade dos aerosois,
 pero aínda me fai chorar o fume do bote
 policial que matou a María Luz Nájera
 manifestándose sen antes repasar
 o exame de meteoroloxía fascista
 con risco de precipitación de gases,
 flotando no vento da historia,
 como un canto rodado.

Esquecín antes o nome das illas
 canarias que o dos canarios
 Bartolomé García Lorenzo
 e Javier Fernández Quesada
 ou o das provincias vasconavarras
 que o de Javier Escalada Navaridas
 e José Luis Aristizabal Lasa,
 pero nunca que os mataron nelas;
 por iso digo os nomes e os lugares
 que os fan un a un revivir únicos
 como en min cada un deles segue sendo,
 flotando no vento da historia,
 como un canto rodado.

Esquecín as armas e os uniformes
 dos sanguinarios lacaios da Ditadura,
 pero nin por un momento arrebolado
 a Enrique Ruano voando dende a fiestra
 mentres comía sirenas e bebía bengalas
 como todos aqueles alumnos de esperanza
 que xa eran profesores de futuro,
 flotando no vento da historia,
 como un canto rodado.

Que absurdo non ter morto con vós,
 poetas sen rima e sen medida,
 eu que puiden ser calquera
 se o azar non quixera
 que escribise este poema,
 flotando no vento da historia,
 como un canto rodado.

Acaso eles foron os verdadeiros poetas
do meu tempo, para sempre
flotando na nosa memoria,
como cantos rodados,
onde o fascio nunca tivo dominio.

IRMÁNS
(CÓMPRE QUE NAZAN FLORES A CADA INSTANTE)

A miña mau che dou
Celso Emilio Ferreiro, "Irmaus",
na voz de Mini e Mero

fe és donar la mà
(Lluís Llach, "Cal que neixin flors a cada instant")

Déchesme a túa man
e brotou na miña
unha flor vermella
de cinco pétalos de pel.

Entregueime a ti
para chegar ao máis fondo de min,
porque na túa felicidade
encontrei sempre a miña.

Non hai máis nación
que a da dor compartida
nin máis patria
que a fratria solidaria.

Deámonos a man
para que nazan flores
multicolores a oito
como presaxio vital
de abril antes de marzo.